

ВПЕРЕД!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА,

орган української соціалдемократичної партії.

Виходить кожного дня о 3 год. пополудни

Ціна примірника у Львові й на провінції:

40 сот.

Місячна передплата з пересилкою **10 К.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

„В П Е Р Е Д“, ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ РУСЬКА Ч. 3,
I. поверх.

Пролетарі всіх народів єднайтеся!

На розказ Начальної Команди В. П. видаємо нашу газету крім звичайного нашого українського письма — також і латинськими буквами. Розказови сьому повинуються тільки з конечности, бо не хочемо позбавити наших читачів свого рідного слова.

Новий український уряд.

Директоріят остає на далі, як найвища влада і його члени не вступають до міністерств. Більшість членів міністерства соціалдемократи. Соціалісти революціонери дістають міністерство рільництва і ще кілька місць. Соціалісти-федералісти не беруть участі в творенню кабінету. Всі партії жадають скорого скликання національного Союму. Міністром заграничних справ має бути Чеховський (чи Микола Левицький?), президентом директоріату Винниченко, начальним командантом військ Петлюра.

Вїзд директоріату до Київa.

Київ, 21. грудня.

Міністерство заграничних справ повідомило всі тутешні дипломатичні представництва рівнозвучними нотами з дати 17. грудня, що на жаданне директоріату предложене дня 14. грудня, гетьман зрезигнував зі свого уряду на річ директоріату Української Республіки.

Директоріят відбув вчора святочний вїзд до Київa. Були богослуження по церквах і військові паради. В місті візцевий спокій.

Українські місії.

В швайцарськїм Берні пробувають тепер два представники України з численним персоналом, з Київa є д-р Лукашевич, від Західно-Укр. Народної Республіки д-р Евген Левицький. Сей останній вніс через американського амбасадора в Берні меморіал в справі східної Галичини до Вільсона.

В Празі обняв уряд представника Захід. Української Народної Республіки д-р Степан Смал-Стоцький.

В Загребі обняв уряд д-р Олександр Колесса.

Уступлення Секретаріату?

Довідуємося, що Державний Секретаріят Західно-Української Народної Республіки уступив, складаючи свої мандати до рук українського Директоріату в Київі.

Урядового потвердження нема.

Чехи і Лемківщина.

Справа Лемківщини від якогось часу стала дуже голосною з приводу заяви през. Масарика щодо прилучення. Ми не маємо про се ніяких певних вісток. Цитуємо отже за „Сек-им Slov-ом“, що „uherati Rusini a t. z. Karpatski Rusove“ хотять стати автономною частиною Чехів. Виходилоби отже, що т. з. галицькі русофіли ведуть такі переговори.

Революція і контр-революція в Польщі.

III.

Речником польської опозиції против австрійсько-німецької окупації була ППС. А опозиція ся стала прибирати де далі шораз то яркіші, острійші форми; — польські легіони, сотворені

Пілсудським, як польська визвольна, революційна армія для визвольної боротьби проти царату, не хотіли коритись окупаційній команді австрійсько-німецькій; прийшла революційна криза в політичній життю Польщі; Пілсудського вивезли до Магдебурга, до тюремної твердині, — а революційні ряди легіонів, що пішли за його приказом, пішли до карних таборів в Щипюрні та в Бенямінові.

Австрійсько-німецький імперіалізм ярко виказав свою політичну короткорість, своє історичне бездумство. Знівечив царське ярмо, визволив Польщу з царської неволі, та рівночасно Польщу як і всі інші сумежні країни давньої царської імперії хотів зробити своїми колоніями.

І серед пануючих клас польської суспільности австрійсько-німецькі окупанти найшли союзників, що готові були при їх помочи, під їх проводом будувати будучність польської держави.

Се були передовсім політики австрійської Польщі, що вершком своїх політичних мрій вважали сотворення польської держави, обіймаючої Польське Королівство і Галичину, під скиптром Габсбургів *), а побіч них інші польські дипломати, що в більш або менше тісній союзі Польщі з Німеччиною бачили її будучність.

Проти сих політичних таборів, що йшли за центральними державами, станув міцний, єдиний табір польських контрреволюціонерів Королівства Польського, що все ще не позбувся московсько-царської гіпнози, що всі надії покладав на царат, а опісля, коли царат хилився до упадку, а вкінці розвалився на віки, свої очі звернув на могутні західно-європейські держави, та спасення вижидав від західно-європейського імперіалізму.

Перші брали діяльну, активну участь в політичній перестрою Польщі, — під покровом центральних держав. Се були — „активісти“.

Другі ждали спершу на царат, а опісля на західно-європейських імперіалістичних покровителів, та займали вижидаче, пасивне становище. Се були — „пасивісти“.

Та одні і другі — що до сути своєї політики — стояли в більшому або меншому противенстві до самостійницьких змагань ППС. та легіонів діяльності і політики Пілсудського.

Ті всі ріжнородні напрями і течії політичні нераз сходились, стикались з собою; вони йшли нераз рівнобіжно. Та опісля приходила пора, де вони входили в розрив між собою та доводили до криз в політичній життю польським.

В перших роках війни „активісти“ з симпатією відносились до воєнної, антицарської акції Пілсудського, противно „пасивісти“ кидали на неї громи. В останніх часах німецько-австрійської окупації „пасивісти“ радо витали самостійницькі виступи Пілсудського, а критикували їх натомість „активісти“.

І доперва в останніх часах, коли за царатом завалився німецько-прусський імперіалізм, коли на завсідги розлетілись кайдани, якими скована була Польща, коли нема вже ні московсько-царських ні юнкерсько-німецьких покровителів — виявились задушевні думи і мрії польських „активістів“. Вони замітно зблизились до себе взаємно.

Очевидно, перевага тепер по боці „пасивістів“. Контрреволюційний табір Королівства Польського, партія „реалістів“ і „націоналдемократів“, горда побідою своїх панів-покровителів західно-європейського імперіалізму, з ласкиского безличності сягає по державну керму; адже речники сього табору, Дмовський і Падеревський **) примістились на вершках всевітнього Олімпу, коло володарів тріумфуючого імперіалізму.

Та побіч них, побіч сеї ясної і скрайної контрреволюції виступають і недавні прихильники союзу з центральними державами. (К. б.)

М. Ганкевич.

*) Се були ті, що під девізом: „Przy Tobie, Panie, stoimy i stać chcemy!“ переймали від Габсбургів в Ірландію Галичину, а тепер думали розширити межі свого шпайхотсько-габсбургського фильвару.

**) В першій році війни Падеревський помістив в нагоді маніфесту Николі Николаевича в американських газетах скрайно рабобільну статтю, де величав „божественну великодушність“ царських покровителів Польщі. Дотичний уступ знаходиться в брошурі тов. Артура Гаванера про його побут в Америці в 1915 році.

В 1871 р.

Німці облягали Париж. Мешканці міста відтяти від світа засуджені були на себе самих. Військова залога взяла управу міста в свої руки. Поживу силою відібрали цивільному населенню щоби розділювати її відтак по своїй вподобі.

Іди було з кожним днем все менше. Ціни за поживу підскочили так високо, що за одного шкура плачено 80 франків. Про кріликів, курей, голубців не було бесіди. Про них можна було ще вичитати в шкільних підручниках. Фунт барболі коштував 400 франків.

Військова залога не вірила нікому. Пішли заборони за заборонами. Вечером заборонено ходити цивільним людям. В день вільно було ходити одинцем або двійками. Коли двох людей стрівув третій і заговорив до них, се вже був заговор і заговорників арештували. Кримінали наповнилися так, що не було вже місця і приватні дома замінювала військова залога на кримінали.

Люди почали хорувати умово. Зразу хорували лише найнужденіші Парижане, відтак почали підлягати умові хоробі навіть вчені, богаті люди. Вночі чули Парижане, як на вулицях ішла якась стрілянина. На Нотр-дам вночі впав німецький гранат, розбив головний віктар і зранив одного попа в малий палець лівої ноги. Віктар був справді цілий, але кожний Парижанин присягав, що віктар розбитий і він сам його бачив, а директор банку „La banque agaire de France“ видів навіть, як з віктара курилося.

Всі виділи, як днем ходили Німці вулицями і всі виділи їх арештованих в заліза. Кожний зловлений Німець мав в кармані по кілька пар французських носів і вух.

На окраїнах Парижа, всі Парижане ходили без носів, без вух, без очей а навіть були такі Парижанки, що ходили без голов. Всі їх бачили і всі присягалися на се, що виділи, як Німці обрізували їх.

Кожна померша дитина в Парижі певно впала жертвою німецького морду. Всіх Парижан, які лише впали в бою, перевезено в Париж і хоронено їх як жертви німецького скритовбийства жертви підлого підступу і т. д.

Найчесніші Парижане стали шпіонами. Переховували Німців по своїх домах, ховали зброю і виносили поза місто найтайніші тайни генерального штабу. Найкрашій патріотом був той, що скоро пробудився рано і мав під подушкою готове донесення на свого сусіда. Всі бачили тих шпіонів, всі бачили похованих Німців, всі виділи, як ці шпіони ходили за місто, хоч окраїни міста були дуже сильно стережені.

Ревізії йшли за ревізіями і замість похованих Німців, знаходили все по пивницях і каналах Парижан, як вони ловили шпівів та лупили шкільки з тих відважних звірків. Кожний Парижанин викинув свої ключі від куфрів, шаф, хатних дверей і т. ин. в канал, щоби з привички не замкнути випадково чого будь. Бо коли наскочила ревізія, а замок був замкнений, то ревізійні жовнірі відмیکали його обпасом або кольбою. Зате злодії перестали вживати витрихів і таким робом доходи ковалів зменчились.

Коли була стрілянина, то кожний нападав редакторів газет і зловився, що є стрілянина. Колиж стрілянина втихла, то кожний бігав і кричав, що се певно якась зрада і підступ.

Найкращими патріотами були мешканці заведення для божевільних (Подібне заведення до нашого Кульпаркова. Зам. Ред.). Там не було ревізій, вони не давали ніяких світляних знаків для ворогів, ані з вікон ані з голови.

Найгірше терпіли передплатники соціалістичного дневника „L'Egalité“. Почта не функціонувала в Парижі і вони мусіли особисто відбирати газету в адміністрації газети. Через се в адміністрації було все кільканайцять людей. Тоді приходили воляки казали, що се є збори і арештували всіх, а Париж говорив, що „L'Egalité“ є фабриккою бомб, екзактиту і армат для Німців. Кожний бачив, як соціалісти виносили завинені в газетах бомби, а редактори є всі фаховими хеміками і механіками.

Таке напруження нервів довело й до сього, що деякі люди попали в резигнацію і все було для них рівнодушне. Такі зрезигновані не молилися, а рано, вечером і перед кожною їдою місто молитви співали пісню:

„Бо війна війною, — ухаха!
В цім є божя сила, — ухаха!
Як не забє тебе гостра куля,
То копитом замість кулі бє кобила“.

Так то було 1871. року у Парижі.

Польські воєнні звідомлення.

Звідомлення штабу Нач. Ком. В. П. на східню Галичину, ген. Розвадовського.

З дня 26 грудня 1918 р.: Група ген. дивізії Лесневського: Ситуація загально без зміни. Наша артилерія обстрілювала ворожі батареї, котрі користуючи з мряки посунулися і дали кільканайцять вистрілів на північній і східній ділянці міста. В інших групах, наші відділи перемашеруючи через Любін, розбили сильнішого ворога, взяли до неволі майже 200 полонених, машиніві кріси і більшу кількість воєнного матеріалу.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

В різдвяний вечір.

(24. грудня 1918 р.)

Один польський жовнір приніс лам до поміщення у „Впереді“ отсей образець:

Ми лежали в окопах. Перед нами довге біле поле. Десь з боку чорний малий лісок та ворожі позиції. Там українські стрільці. У нас строге поготівле. Вже від двох днів у нас в окопах і там у місті ідуть вісти, що в наш різдвяний вечір генеральний наступ Українців... Мороз щораз більше докучає, мерзнуть ноги, руки, мурашки повзають по спині. Кріс важить та випадає з заостенілих рук

Щось заворушилось там під ліском. Може се наступ починається?...

Ми всі перемінілись в слух... ЗдENERVування у нас росте щораз більше, від полудня не було ні одного вистрілу. Від команданта прийшов новий розказ — мабуть розпочинається наступ... Ми ждемо...

Година сема. Там десь в місті в тій хвилині засіли до столів.

І раптом, там з противного, ворожого боку ми почули пісню:

„Bóg się rodzi, moc truchleje...“

То Українці співали нам... —

Ми задеревіли, не вірили. Раптом всі наші в окопах підхопили:

„... moc truchleje...“

Хор ставав щораз сильніший і сильніший. А потому ми всі заплакали, — ми самі не знали, чому...

НОВИНКИ.

— Цивільні бранці. Кватерунковий уряд Н. К. П. В. видав отсе звідомлення: „Щоби положити границю злочинним затіям українських агітаторів проти суспільності і польського війська у Львові, зарядила Начальна Команда Польського війська арештування 30 представників української народності. Розказ на днях виконано, після чого сих людей вивезено до табору цивільних полонених під Краковом“.

— Масові арештування в редакції „Впереді“ здивували „Gazet-y Porann-y“. Та когочби вони не здивували? Тільки „Gaz. Por.“ дивує те, що у нас було кількадесять осіб! Чи в „Gaz. Por.“, по виході числа нема нікого? Коли так, то се дуже радісна для нас і польської демократії новина; видно, що „Gazet-y Porann-oy“ мало хто інтересується, бо до неї не ходять.

— Перервання головного водопроводу у Львові. Командант міста і площі полковник Ясенський, подає отсей комунікат: „З причини перервання головного водопроводу, подаю до загального відома населенню виказ верчених студень та водотрисків на старих водопроводах. Води із старих водопроводів та вентиляових студень можна уживати прямо до пиття, однаке вода із верчених студень, є по більшій часті під бактеріольогічним зглядом небезпечна, через те належить її перед ужиттєм переварювати. Властители домів, згладно заряду реальностей, в яких знаходяться студні, мають довести їх до ладу та дозволити сусілам брати з них воду“. Ізза спізненої пори, в якій ми сей комунікат одержали та задля браку місця подамо виказ студень в цілости щойно в слідучім числі.

— Поміч для жертв протєжидівських погромів. Жидівське бюро кореспонденційне доносить, що

жидівський ратунковий комітет в Америці вишле небаром парохід з живністю та одіннем для жидівської людности, яка потерпіла через погроми в Польщі та Галичині. Пароходом тим прибуде комісія зложена із 5 найповажніших жидівських діячів в Америці, між ними славний Шаман Аш, півець жидівського пролетаріату.

— Галлер ще не виїхав з Франції. Краківський „Czas“ доносить, що цофнено розказ Начальної команди коаліції, щоби польські війська виїхали дня 2. грудня з Франції через Гданськ до Польщі. Має се стояти в звязи з сим, що до армії Галлера мають прилучитися польські війська з Італії.

— Чесько-словацькі вояки. Одержуємо отсей комунікат: Ceskoslovensti vojaci, kteří se vrátíte ze zajetí, hlase se w kancelari ve Lvově, Janovska 54. která vás dopraví do vlasti. (Чесько словацькі вояки, що вертають з неволі, мають зголоситися в канцелярію у Львові, вул. Янівська 54, яка відішле їх домів).

— Оповістку в справі закінчення умов з австрійськими військовими властями, подамо з причини її пізнього надіслання, в застрішнім числі „Впереді“.

— Посмертна вістка. Дня 26. грудня помер о. Ксенофонт Гуглевич, парох з Угруна, сокальського деканату. Перенесенне тіла з анатомії до церкви Петра і Павла відбудеться дня 27. с. м. о 3. год. пополудни, а похорони дня 28. с. м. на личаківський цвинтар.

— Нінець воєнним доходам. Німецький вародний комісаріят прийняв внесенне секретаря скарбу, після якого накладається 100 процент податку на всі воєнні доходи. Вийде також розпорядок, яким буде заборонено вивіз капіталів з Німеччини.

— Знівечений заговор на приверненне царату. „Frankfurter-Zeitung“ доносить, що пляни російських реакціонерів на приверненне царату в Росії знівечено. Трепов і фінляндський начальник державний Маннергейм працювали над тим, щоб на царський престол посадити Олександра Михайловича. Їхні пляни не знайшли попертя ані в коаліції ані в бувших політиків, як Кокорцев, ані у високих урядників давнього режиму, як Давидов, барон Таббе і генерал Юденич. Справа ся стала голосною і в самім зародку знівечена.

— Литовська Тариба піддається Польщі? Варшавські часописи доносять, що предсідник литовської Тариби (сойму), Вальдемар, звернувся до варшавського правительства з візванням, щоби воно провізорично переняло власть на Литві після уступлення з Литви німецьких військ. Сей крок мотивується страхом перед большевицькою навалюю. Польське правительство визначило вже правлячу комісію для Литви.

— Вибори до парламенту в Англії. 14. с. м. розпочалися в Англії вибори до парламенту, оперті на широкій демократичній основі права голосування. Найбільше цікавим являється момент досі невіданий, що голосує теж і неприсутне війське, порозкидане по різних далеких фронтах, через своїх повновласників. Голосують цілі сотні, віддаючи свої карти виборчі начальникам відділів, а ті пересилати муть їх поодиноким округам виборчим. Голосують також жінки і то незвичайно чисельно, являються часто і два рази при урні виборчій, віддаючи свій голос і за не присутного мужа. Від рання чекають терпеливо цілими рядами на отверте виборчих сал, та своїм числом переважають о много виборців мужин. Значінне, яке матиме голосування жінок, робить ситуацію виборчу в Англії дуже неозначеною.

— Большевизм в Болгарії. В Софії і других містах Болгарії вибухли большевицькі заворушення. Прикликано на поміч французькі війська. Президент міністрів Малінов заявив, що він уступить, як болгарські демократи будуть попірати анархістичний рух.

— Революція в Туреччині. З Царгороду доносять, що большевицький рух шириться в цілій Туреччині. Англійські і французькі власті спільно подавляють анархію.

— Мужини в „опалах“. Тяжкі часи переживають в часі воєнних подій мужини. Кажуть їм іти битися, проливати кров. Багато їх вже полягло, остало каліками — а воєнна хуртовина забирає дальші жертви. Не можна однаке бути тої думки, що ті мужини йдуть так охотно в той кривавий танець. Кому з нас незвідний тип т. зв. „маркерантів“? Витягнути таких „маркерантів“ в пеле — на се треба було неабияких штук. Але отсю видумали львівські пані. Читаємо в одній газеті, що в нашій місті утворилася ліга пань, котрі мають бойкотувати тих мужин, що не зголосилися до війська, хоч вони є в пописовім віці. Тих мужин не будуть приймати по домах, а навіть ніодна з тих пань не вийде за мужину того типу. Гай, гай, скільки то остане старих кавалерів!

— Як то марно гинуть люди! Після урядових донесень, Сербія в часі між 25 липня а 14. серпня 1914 р. поклікала під оруже 707.343 людей. В тім часі боролось 500.000 (пів мільона) людей. Число змобілізованих виносило 24 прц. цілої мужеської людности. Підчас двох великих ав-

стрійських офензив з 1914 р. було убитих 45 061 людей, згинуло наслідком ран або хоріб 69.622. В 1915 році згинуло 56.842, отже разом 171.525 людей. Підчас відвороту лишилося 139 000 ранених а 150.000 згинуло в Альбанії з зимна й годолу. Жовнірів, привезених на Корфу і до Франції було 150.000. Страшні числа!

Оповістки.

— На піддержанне українського робітничого днівника зложили дальше (в коронах): П. К. 25, Н. Гр 20, Михайло Салюк 10, д-р Л. Г. 400, Юзьо 300, Сопрун 5, Анна Вайляндова 5, Анна Нечипирович 5, Євка Фридіма 5, Ірина Матвіна 4, Лев Стефанович 5, Іван Український 10, Стефанія Врублевська 10, Іван Пенків 5, Стефанія Бойцунівна 5, Петро Левицький 20, Альойзій Добрянський 10, Клим Топольницький 10, Євген Дидик 10, Дмитро Леніцький 10, Володимир Савчак 10, Олена Чабанівна 10, Ольга Лесеківна 10, Марія Стебельська 10, Анна Вінчурівна 5, Стець Филип 12, Іван Сисак 10, Володимир Микитин 10, Бронислава Марушаківна 2, М. Стефанівська 10, Анонім (по раз перший) 250. Разом 1.213 (Далі буде.)

— На ранених укр. жовнірів зложили (в коронах): Д-р Ф. Е. 50, П. О. 4, Роман Залуський 20, Іван Коваль 10, Антін Костишин 10, Еміль Прокопович 50, О. С. 25, Стефанія Білецька 20, С. 20, Турталтавб 10, Марушак 6, Я. Якевич 20, В. Білінський 10, о. С. Шпитковський 20, Ф. Колеса 20, Вол. Левицький 20, Пл. Лушпинський 20, Ник. Банчук 10, Мих. Посацький 20, о. Д-р Застирець 2, Мир. Федусевич 20, Юл. Стефанович 8, Мих. Рибачек 10, Мик. Мельник 5, Мик. Ластовецький 10, Д-р Ів. Крипкевич 20, Ол. Янів 5, Д-р Яр. Гординський 10, Ів. Заблоцький 10, о. Ів. Туркевич 10, Д-р Вол. Кучер 10, Теоф. Мриц 4, Іл. Кокорудз 20, Ст. Федів 2, Мих. Тершаковець 20, Гр. Наливайко 2, Йос. Розвольський 8, Ол. Лошнів 5, Вол. Занько 5, о. Монібович 10, о. д-р Кархут 10, д-р В. Раковський 10, Сем. Букайло 2, Ів. Іванків 2, М. Коник 1, Н. Н. 2, Ім. М. М. 50, дир. Гр. 30, п. Лучаківська 10, дир. Пшеніорський 20, Мик. Задорожний 20, д-р Евин 100, п. Прокопишин 20, п. Терпеляк 100, збірка питомців 95, інж. Корнелія 20, Паславська Марія 10, Торонська 6, Грабовичева 2, д-р Вергановський 5, над. Макух 10, п. Цурковська 5, д-р Кульчицький 10, над. Паньковський 5, над. Кмишківич 10, І. Яримович, п. Косовичева 2, пр. Масляк 10, Анна Кравчук 4, пр. Балеї 5. (Далі буде.)

Ширіть скрізь свою робітничу газету, передавайте її з хати до хати, з рун до рун!

Збирайте складки на пресовий фонд „В ПЕРЕДУ“!

Оголошення приймається по 2 корони за одні петітовий рядок. За зміст оголошень редакція не відповідає.

До працьодавців! Хто потребує робітників і робітниць, нехай зголосять в адміністрації „Впереді“.

Укінчена матуристка приймає сейчас ЛЕКЦІЇ ЦІЛО у народних шкіл, виділових або учит. семінаріях. Зголошення п-стовні до адміністрації „Впереді“ під „Наука“.

Діточий зарукавок згублений в камениці при вулиці Руській ч. 3, можна відібрати в адміністрації „Впереді“.

Правник гдає лекції або відповідного заняття. Відомість в адміністрації.

СОНІЧКЪ РАТНЕРЪ, ОДЕССА.

Дорогая, дай извѣстіе, здравіе, через украинскую газету въ Одессѣ, прося перепечатать во львовской украинской газетѣ „Вперед“. Будь спокойна, я здорова, все время во Львовѣ. Очень прошу Розалію Ивановну Анієсь не оставлять Тебя до моего приѣзда. — Украинская газета и „Одесская Новостя“ прошу перепечатать. 4-4

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ ГНАТКЕВИЧ, ученик VI кл. гімн. П. української гімназії в КИЇВІ. Олаво! Дай знати о собі, чи живеш. — Люба. — (Хто мавби відомість о нім, хай повідомить редакцію „Впереді“.) 8-10

БОРИНИЧ, УЧИТЕЛЬ ШКОЛУРА! Протшу повідомити Катрука і мою жінку, що я здорова і перебуваю у брата. — Монца 6-12

Хто має яку відомість про ТАДЕЯ ВІЛЮША, австрійського рітмайстра, прошу повідомити: вулиця Вілп. Поля ч. 12. 6-6

ВОЛОДИМИР МАЛІПЕВСЬКИЙ, Красне-Броди-Тернопіль. Займися Ромком і возьми його з Вишени. — Гала. 6-6

Протшу повідомити Д-ра ГНАЦА ЛІВЕНТЕКА в Стрию, що отепь хо-ий, просить його, щоби приїхав. 6-7

О. ТИСОВСЬКИЙ, КАЛУШ, ГАРАСЕВИЧ, ЧЕРНІВ, БУКАЧІВЦІ. Маня з донькою. Оленою здорові. — Іван д-р. 4-7

МЕЧИСЛАВ КОМІСАРЧУК повідомляє Родичів в О-БЕРТИНІ, що здоровий в у Львові. 3-3